

Osdorp

delijkheid draagt. Dat kan soms drukkend zijn." Bij De Opgang had hij meer vrijheid dan gewoonlijk. "Maar dat is logisch. Een kerk in Barneveld bijvoorbeeld, waar Het Woord aan twaalfhonderd gelovigen wordt verkondigd, is heel anders dan een kleine ruimte in Amsterdam, waar het samenzijn centraal staat."

Marcel Jacobs, als kerkrentmeester verantwoordelijk voor onderhoud en verhuur van het gebouw, vindt de nieuwe ruimte een wereld van verschil. "Het voelde meteen goed. We zitten hier veel behaaglijker. De oude kerk was toch een stenen kolos, te veel naar binnen gekeerd."

Is De Opgang – genomineerd voor de Amsterdamse architectuurprijs – de kerk van de toekomst? Architect André van der Torren van architectenbureau KCAP, ook aanwezig op de buurtborrel van De Opgang,

Een kerk in Barneveld voor 1200 man is heel anders

grijnst. Zijn bureau, nu onder andere bezig met het stadionpark in Rotterdam, heeft nog niet eerder met het religieuze bijtje gehakt. De vraag naar nieuwbouwwerken is tenslotte bescheiden. "Ons materiaalgebruik is niet helemaal standaard. Speciaal voor dit project hebben we de glazen kerkgevel samengesteld, die bestaat uit gestapelde houten kozijnen met de stalen dragers ervoor. Er is nu met materialen veel meer mogelijk dan vroeger. In Maassluis heb je bijvoorbeeld een modernistische kerk, die gemaakt is van een stalen skelet met tentdoek eroverheen."

Dat is wel een heel technische benadering. Hebben we het hier niet over bouwsels met een rijke culturele voorgeschiedenis?

Natuurlijk, haast Van der Torren zich te zeggen. Hij en zijn collega's hebben zich laten inspireren door voorbeelden als Le Corbusier (de beroemde kapel van Ronchamps) en de Japanse architect Tadao Ando. Maar de inspiratie kwam ook van het oude gebouw van De Opgang, dat een markante vorm had. "Onze kerkruimte moest ook een eigen karakter krijgen, ook al is die onderdeel van een groter geheel. Daarom lijkt het kerkgebouw los te staan van het appartementencomplex."

"Ik vind het symbolisch mooi dat het heilige der heiligen in dit gebouw helemaal onderin zit," mengt Van Dijk zich in het gesprek. Wat, de parkeerplaats? "Nee, ik bedoel dat het een mooi idee is dat de mensen hier boven de kerk wonen. Daardoor is de kerk net een verborgen schatkamer. Een soort juwelendoosje."

richter. "Sinds de reformatie is het gesproken woord het belangrijkste onderdeel van de protestantse dienst. De avondmaalstafel verdween naar de achtergrond en de kansel kwam vaak opzij in de kerk te staan. Dat ging eigenlijk in tegen de architectuur van het gebouw. Hier hebben we de as van west naar oost weer hersteld."

Van Dijk is bij de gebruikers vooral uit op het 'o jagevoel'. Vooraf probeert hij de wensen van de klant te inventariseren – hoewel die het vaak niet zo goed weet, verzucht hij. Over het algemeen vallen de reacties hem reuze mee. Sommigen zitten niet graag op de voorste rij, pal naast de voorganger. Begripvol: "Dat voelt alsof je medeverantwoor-

schuim

Wat: **After T Party.**

Waar: **Club NL.**

Wie: **70 procent expats, 30 procent nl.**

Wanneer: **zondag 21 februari, van 18.00 tot 01.00 uur.**

Waarom: **omdat we la dolce vita nu eenmaal graag adopteren.**

Waardering: **YYYYY**

Zondag baldag

Dj Umoja (links, Duitsland) en dj Der Process (Spanje).

UK: Lucy Thornley en Mehul Derodra.

Nederland: Esther Scheller (links) en Myscha Ligthart.

Italië: Fabrizio Lupi (links) en Francesco Bibbo: 'Zondag is een sociale dag met vrienden, muziek én eten.'

Spanje: Iranzu Morras.

Meline Nowak (Nederland) en CJ Ozer (Spanje).

Op de bar staan schalen met pasta en een aantrekkelijke Italiaan gaat rond met satéprikkers waar verse vruchten aan geregen zijn. Uit de boxen knalt housemuziek. Niet de doorsnee manier om het weekend af te sluiten.

De zondag hoeft niet per se in het teken te staan van *the monday blues*, moeten Fabrizio Lupi en Francesco Bibbo hebben gedacht. Afkomstig uit Rome en werkend in Amsterdam misten ze gezelligheid op zondag. "In Nederland gaat iedereen vrijdag en zaterdag zodanig uit dat men de zondag thuis op de bank doorbrengt. Mensen komen hun huis nauwelijks uit. In Italië hang je zaterdagavond juist níét in de lampen, opdat je nog iets aan je zondag hebt. De zondag is een sociale dag."

Flaneren dus, window shoppen, en dat eindigt aan het einde van de middag op het terras met een pro-secco en vrienden. En eten natuur-

'In Italië hang je zaterdagavond juist níét in de lampen'

lijk, want dat ingrediënt ontbreekt nu eenmaal nooit. Bedenk de filmmuziek er zelf bij.

Ook al werkt het weer hier niet zo mee en regent het ook vandaag wederom van harte, dat hoeft niet noodzakelijkerwijs te betekenen dat er niets leuks te doen is. In Club NL is het voortaan elke derde zondag van de maand bal. Om zes uur begint het feestje. Fabrizio, die doordeweeks bij British American Tobacco werkt, zorgt voor het eten. "Recepten van mijn moeder." En Francesco, die een salesfunctie heeft bij een Amerikaanse universiteit, draait plaatjes. En zo lijkt iedere aanwezige wel een creatieve achtergrond te hebben, plus een buitenlands paspoort. "Het is begonnen vanuit een expatvriendengroep, maar iedereen is welkom."

Op druilerige zondagen kun je dus zonder een vakantie te boeken *la dolce vita* beleven. En je volstoppen met traditionele Italiaanse gerechten. Dat voor maar vijf euro.

JISKA FISCHER

Feestje? Schuim@parool.nl